43. Էն տեղ՝ էն լըուսու ձեւով խորանքտեկաց կամար քաշեց[1], սեղանատը[2] քաշեց, վիման տեղն էլ քաշեց, ասաց. էսա սինայ պիտի շինուի, քինչի վանքը խոնարհվեր էր: Տառցաւ էկաւ մօտ խօրօխպէրներ. ձէն ետւեց գլօխ, էսայ տաղն ասաց:

44. «Օրհնեա՛լ բարերար Աստուած. խնամք շատ էր մեծ Թագաւորուն: Խէրախոտ խօրօխպէր, տիւ էլ վեր էլի քըոյ անուշ քընուց, մարմար քեարն էլ բացուեր ի, լըսոն կամար կապեր ի մէջ Ծովասարին. քեղնէ կուզեմ 50 հատ ուսթայ[3], կուզեմ 50 հատ էլ քեար կարող, 50 հատ էլ քեար տվող, 50 հատ կաւ արող, 50 հատ էլ կաւ տվող, 50 հատ էլ ջիւր կրող, 40 վարդապետ, 40 սարկաւագ: Երկու շաբթի ձեռ թալենք վանքն Մարութին շինելու. ուրբաթ օրն էլ պռծնենք. լըսոն շաբաթ օր՝ սուրբ անմախ պատարագն մէջ մատուցենք»:

45. Էս խօսքի վէրէն խօրօխպէրներ վեր թռան, առին Դաւիթին. «Զօ՛ տղայ, էլնենք էրթանք էտ լըսո տեսնանք: Իրեքն մէյտեղ էլան գնացին տէսան որ, հալայ լըսոն կամար կապեր էր վեր վանքին. Տաւիթն էլ էն լըուսի ձեւով եռ[4] քաշեր էր խորանքներ շինելու:

46.—Չէնով Յովան ասաց. ես՝ էս լաճու խորխուրտ պիտի կատարեմ: Դառձաւ Տաւիթին ասաց. ծօ՛. տղայ, էլի 6 հատ վէրու եղ զարկ առնենք էրթանք քեաղաք, պատիւ տանք քեաղըցոց, էն ժամանակ ուսթէքն էլ վարտապետներն էլ սարկաւագներն էլ պիթիւն կժողուվեն, տիւն էլ քըոյ սրտի մուրատին կհասնես, վանք կշինուի: Տաւիթ 6 հատ վէրու եղ զարկեց. մէյմէկ էրկու խատական շլկեցին գնացին քեաղաքը պատիւ տվին:

47. Ղորտ որ, Դաւիթ ինչխ որ խնտրեր էր ըսկուն կատարվաւ, ուսթէք, քեախանէք, սարկաւագներ հըմէն էլ հաղըր եղան. էրկշըաթ ձեռք զարկին վանք շինելու, ուրբաթ օր լմընցան, մէկէլ օրն էլ անմախ պատարաք մատուցին. վանք միաբանով լցուցին:

Զ.

48. Ժամանակէ մը սորայ Մորայ Թագաւոր իմացաւ որ Սասնու Թագաւորութեն հաստատվեր ի, վանքն Մարութին շինվեր ի, 40 վարդապետ, 40 սարկաւագ մէջ լեցուցեր ին: Թագաւոր ասաց. էլնեմ խեծել առնեմ էրթամ վանքն Մարութին թալնեմ բերեմ, որ ինոնց Թագաւորութեն չըապմանայ:

---

1 Գծեց: 2 Սեղանի տեղ: 3 Խրօխպէրներ արթնցեր կեախտիկ ականճ կանէին: 4 Գիծ. սատանի եռ—սատանայի գիծ: